

Nr 396.

Av herr **Hage**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 301, med förslag till lag om hyresreglering m. m.

Med avseende på Kungl. Maj:ts proposition nr 301 med förslag till lag om hyresreglering m. m. tillåter sig undertecknad härmed att föreslå ett tillägg till § 26 i det föreliggande lagförslaget.

Som motiv härför anföres följande:

Varje lag eller förordning som antages av riksdagen bör — enligt undertecknads mening — vara så utformad, att författningen så långt det är möjligt icke kan giva anledning till olika tolkningar eller till olika meningar om huru författningen skall tolkas. Enligt motionärens uppfattning fyller ovan nämnda paragraf i lagförslaget icke detta krav. Nämda paragraf har (sidan 8 i den kungl. propositionen) följande lydelse: »Vad i denna lag stadgas, skall ej äga tillämpning på upplåtelse av bostad, som är förenad med allmän tjänst.»

Den som läser denna paragraf kan knappast komma till någon annan uppfattning än den, att exempelvis alla de tjänstebostäder, som uppförts för befattningshavarna vid statens järnvägar m. fl. verk, skola falla utanför lagen. Emellertid upplyses det i motiveringen till lagförslaget (sid. 65) att, »så snart ersättningen är bestämd t. ex. till visst penningbelopp, nu ifrågavarande lag bör vara tillämplig».

När meningen med bestämmelsen är denna, förefaller det egendomligt, att man ej genom ett tillägg till här nämnda paragraf utsagt detta i *lagtexten*. Nu tvingas den, som skall tillämpa lagen, att gå till *motiveringen* för att få ett begrepp om, huru lagen rätteligen skall tillämpas. Detta betyder kanske något mindre, då det gäller medlemmarna i resp. hyresnämnder. Men det är också önskligt, att menige man bland hyresgästerna — vilka sällan ha till hands motiveringstexten — kan bilda sig en korrekt uppfattning om lagens verkliga innehåll på denna punkt. Detta spörsmål berör också ett mycket betydande antal hyresgäster, anställda vid kommunikationsverken och andra statliga företag, hos kommuner, hos enskilda m. fl. Med avseende på alla dessa torde den riktiga lagtolkningen böra vara den, att den som har ersättning för arbetsprestation, bestämd *dels* i kontant avlöning, *dels* i natura ersättning i form av bostad — vars värde i pengar ej utsättes på avlöningslista m. m. (men däremot uppgives till ett visst värde i uppgift till resp. beskattningsmyndighet) — den faller ej under här ifrågavarande lag.

Den däremot som betalar hyra för sin bostad — även om denna hyra direkt avdrages å avlöningslista eller på annat sätt — den bör falla under lagen.

För att detta skall bliva tydligt och klart utsagt i *lagen*, hemställes härmed,

att riksdagen måtte vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 301 med förslag till lag om hyresreglering m. m. besluta, att nedanstående paragraf i lagförslaget skall erhålla följande lydelse:

§ 26.

Vad i — — — — allmän tjänst. Dock skall även vid sådan upplåtelse lagen vara gällande, då ersättningen för bostaden är bestämd till viss motprestation in natura eller visst penningbelopp även i de fall, då ersättningen direkt avdrages å avlöningslista eller vid det tillfälle då hyresgästen erhåller betalning för fullgjord arbetsprestation.

Stockholm den 2 juni 1942.

Ernst Hage.